

Afscheidskrantje

Eddy Strijckers

Lokale politie Bilzen-Hoeselt-Riemst

AFSCHEID

Door Christophe Jacobs

**Uitgiftedatum:
mei 2010**

Het afscheid van onze collega Eddy is een groot verlies voor ons korps, de politie en de hele gemeenschap. Hij was een toegewijde collega met het hart op de juiste plaats. In zijn jarenlange carrière als rijkswachter - en nadien als inspecteur van politie- heeft Eddy het beste van zichzelf gegeven. En dit met slechts één doel voor ogen: het helpen van mensen. Hij stond jarenlang op straat, dag en nacht, in weer en wind om zijn job zo goed mogelijk uit te voeren. Zo ook die fatale zondag, toen hij met gevaar voor eigen leven, maar zonder enige aarzeling tussenkwam om de burgers te beschermen. Want waar het nodig was ging Eddy voorop, moedig en onverschrokken. Maar hij bracht ook rust en troost bij mensen die nood hadden aan een luisterend oor. Eddy was overal een graag geziene gast en de contacten met hem waren altijd hartelijk. Hij kon ook de gemoederen bedaren met zijn speciale gevoel voor humor. Tijdens een discussie of na een zware interventie kon hij met één opmerking, één knipoog, alle spanningen doen verdwijnen. Eddy was zich bewust van het gevaar van zijn job en hij sprak daar vaak over. Daarom was hij ook zo bezorgd om zijn collega's. Als syndicaal afgevaardigde en secretaris van het NSPV was hij jarenlang actief om op te komen voor onze rechten. De veiligheid van zijn collega's was één van zijn absolute prioriteiten. Geen discussie ging hij uit de weg, maar steeds met het nodige respect voor zijn overheden. Hij verdedigde ook zijn collega's in vele tuchtdossiers en stond hen bij in raad en daad. Zijn steun aan ons was onvoorwaardelijk. Hij was één brok ervaring en maakte de jongere collega's op de interventiedienst wegwijs in de soms harde politiewereld. Zijn eerlijke mening en advies waren belangrijk voor ons. Ook zijn sociaal engagement binnen zijn dienst was groot. Met Eddy aan onze zijde waren we nooit alleen.

Na zijn werkuren was Eddy actief bezig om slachtoffers en minderbedeelden te helpen. Als medeoprichter en bestuurslid van vzw't Prosperke hielp hij tal van activiteiten organiseren. Steeds met dezelfde bedoeling: de gemeenschap een helpende hand toesteken. De sportkring van de rijkswacht en vriendenkring van zijn politiezone konden op zijn steun en inzet rekenen, altijd en overal. Zijn bijdrage om een goede werksfeer te creëren was groot. Hij genoot ook van de kleine dingen van het leven, waar hij dan zo smakelijk over kon vertellen. Eddy was een sociaal en goedlachs persoon, zowel op als naast de werkvloer. Kleine problemen of een ruzie loste hij simpel op met een kwinkslag of een goede grap.

Dat Eddy van ons is weggenomen doet veel pijn maar de leegte die achterblijft zou hij zelf opgevuld hebben met sterke verhalen, sappige anekdotes en mooie herinneringen. Want met Eddy in de buurt gebeurde er altijd wel iets interessant. Ons eerbetoon aan hem is om zijn gedachten levend te houden. We willen hem bedanken voor zijn inzet en de mooie dingen die hij met ons gedeeld heeft. Ook zijn familie en vrienden delen we ons oprecht medeleven mee, vanwege alle collega's.

Eddy, het was ons een eer en een genoegen om met je te mogen werken en we zijn blij je als mens gekend te hebben.

Eddy man, we gaan je missen. Maar één ding is zeker, we gaan je nooit vergeten.

Goeie rust ...

Een greep uit Eddy's leven:

een dag op dienst met Eddy ...

12u35: Eddy komt zoals steeds ruimschoots op tijd aan op het werk om zijn interventiedienst te beginnen. Als het diensthoofd Eddy vraagt hoe hij vandaag werkt, antwoordt hij ludiek: "op uw zenuwen".

12u55: Eddy gaat al zijn collega's groeten en neemt in de kantine een stukje vlaai en een tas koffie voor bij de briefing. Bij het tweede stuk vlaai smakt hij dat hij niet te dik is maar te klein voor zijn gewicht.

13u30: Eddy ziet tijdens zijn patrouille een verdacht voertuig rijden richting Maastricht en zet onmiddellijk de achtervolging in om het voertuig te controleren. De Franse bestuurder geeft plankgas en vlucht richting de grens. De Golf GTI van Eddy scheurt over de Steenweg achter de verdachte aan. Wanneer de collega van Eddy aan het stuur trekt, spint de GTI twee keer rond zijn as, gelukkig zonder veel erg. Ondertussen wordt over de grens de achtervolging verdergezet door de Nederlandse collega's. Aan het politiebureau van Maastricht rijdt de verdachte tegen een verlichtingspaal op. Het vermoeden van Eddy was juist want de bestuurder had enkele tientallen gram drugs op zak. Wanneer bij de arrestatie een luide krak uit de schouder van de verdachte klinkt zegt Eddy "Die gaan we niet meer snel terugzien in Riemst".

15u00: Eddy staat kort bij de bevolking en leert zijn nieuwe collega de omgeving en de mensen kennen. De burgers stellen de korte bezoeken van Eddy zeer op prijs en vertellen hem wat er leeft in het dorp.

De vorige interventie wordt ook nog eens besproken bij een tas koffie. Volgens Eddy was dat niets in vergelijking met een achtervolging in Antwerpen waar hij met de GTI op de trappen van het stationsplein naar beneden reed.

16u00: Eddy springt even binnen bij de nieuwe adjudant-chef om zich voor te stellen. De man is net bezig met een herverdeling van de wijken. Eddy zegt

Als het diensthoofd Eddy vraagt hoe hij vandaag werkt, antwoordt hij ludiek: "op uw zenuwen".

dat hij de streek goed kent en stelt daarom voor om in Riemst twee wijken voor zijn rekening te nemen. De chef is natuurlijk enthousiast met zoveel ijver en bedeeft Eddy daarom met de twee wijken waarvoor hij zich vrijwillig opgaf ... Elst en Ellicht, samen goed voor zo'n 100 inwoners.

17u00: Eddy doet enkele telefoontjes op het bureau. Een collega met een syndicale vraag wordt direct verder geholpen. Daarna rinkelt zijn GSM nog enkele keren voor een tussenkomst van 't Prosperke. Afronden doet hij met een telefoontje naar de Chinees met de bestelling: "Het moet niet lekker zijn, als het maar veel is".

18u00: Eddy heeft net zijn laatste hap genomen en wordt opgeroepen om zich dringend te begeven naar een familiaal geschil. Ter plaatse wacht een hysterisch huilende vrouw de politie op. Eddy zet zich neer aan tafel terwijl de dame als een kip zonder kop door de woning rent. Eddy moet zich even kwaad maken en zegt "Ga nu zitten want ik krijg pijn aan mijne nek van naar u te kijken ..." De vrouw schrikt even en luistert dan toch naar het advies van Eddy. Wanneer hij iets later vertrekt, staat er terug een glimlach op haar gezicht ...

20u00: Eddy heeft een combi genomen om vaststellingen te gaan verrichten van een verkeersongeval met vluchtmisdrijf. Onderweg merkt hij een voertuig dat beschadigd is. Wanneer hij het voertuig wil doen stoppen vlucht de bestuurder met hoge snelheid. Wanneer Eddy, samen met een andere ploeg, het vluchtend voertuig kan klemrijden ramt de bestuurder opzettelijk de combi. Eddy raakt licht gewond maar baalt vooral omdat hij de daders niet meer kan volgen.

21u00: Eddy keert huiswaarts en stopt in Tongeren nog even aan zijn stamkroeg om te bekomen van de werkdag. Hij bestelt een portie nootjes en krijgt er nog een Tongerlo Tripel bij ook. De cafébazin krijgt in ruil een mop en een hartelijk lach cadeau.

Eddy gaat al zijn collega's groeten en neemt in de kantine een stukje vlaai en een tas koffie voor bij de briefing. Bij het tweede stuk vlaai smakt hij dat hij "niet te dik is maar te klein voor zijn gewicht".

Afronden doet hij met een telefoontje naar de Chinees met de bestelling: "Het moet niet lekker zijn, als het maar veel is".

Een hommage aan Eddy Strijckers vanuit het NSPV

Door Serafijn Van Damme

Afscheid van een vriend

Zoals de titel 'Afscheid van een vriend' klinkt ook het lied van Clouseau ons in de oren. Eddy was niet enkel een goede vriend van iedereen, hij was tevens een joviale collega en een fijne medewerker.

Het NSPV en in het bijzonder de afdeling Tongeren heeft bij het heengaan van Eddy een zeer gedreven en spontane medewerker verloren. De wijze waarop hij zijn leven heeft ingeschoten karakteriseert hem echter ten volle, ten dienste van zijn medemensen, in oefeningen van zijn functie en zonder een ogenblik aan zichzelf te denken.

Zo ook kenden wij hem binnen de werking van onze beroepsvereniging. Eddy was secretaris van de afdeling, maar vooral ook aanspreekbuis binnen zijn politiezone. Opkomend voor de veiligheid en het sociale leven van de collega's. Soms hevig in het voeren van discussies tijdens vergaderingen maar evenzeer beste vrienden na afloop van de noodzakelijke besprekingen. Steeds paraat om op het voorfront te treden om belangen van zijn collega's of vrienden te behartigen en toch op de achtergrond blijvend in de publieke belangstelling. Niet in de belangstelling staan maar er wel staan als het nodig was.

Zo nam hij binnen het NSPV de taak op zich als tuchtverdediger. Menig collega heeft hij bijgestaan en geholpen maar anderzijds schuwde hij het niet om zijn verantwoordelijkheid als afgevaardigde op te nemen en indien nodig, achter de schermen deze collega terecht te wijzen.

Met het afscheid nemen van Eddy gaat onze bijzondere aandacht ook naar Jenny en de kinderen. Zij hebben een goede echtgenoot en vader verloren. Helaas kunnen wij niet meer dan ons medeleven uiten naar zijn dierbaren en trachten hen enige steun te geven. Laat het gegeven dat Eddy nooit zal vergeten worden binnen onze beroepsvereniging hen enige troost bieden en de kracht om verder te leven.

Ook buiten het NSPV was Eddy een drijvende kracht achter een vereniging die het goede doel in het hart draagt: de Vzw Zorgenkind Prosperke. Opkomen voor de minst bedeedden in onze maatschappij en steeds klaarstaan om een helpende hand te bieden. Ook hier had hij de functie van secretaris en stond hij aan de wieg van de oprichting van deze vereniging.

Namens het NSPV wensen wij de familie van Eddy maar ook zijn naaste collega's en vrienden veel sterkte toe om dit verlies te kunnen verwerken. Dankbaar voor de fijne tijd en het geluk om Eddy te hebben gekend en met hem te mogen samenwerken.

Graag beëindigen we met de woorden van een medebestuurder: "Zo gelijk Eddy, zo maken ze er geen meer".

"Zo gelijk Eddy, zo maken ze er geen meer".

Nuttige informatie

- ⇒ Alle steunbetuigingen die binnenkwamen via e-mail, fax en alle rouwkaartjes werden bewaard in twee ringmappen. We hebben alle originele documenten en kaartjes aan de familie bezorgd en voor het korps kopies genomen. De mappen liggen ter beschikking in de beleidscel voor de geïnteresseerden. In de nieuwbouw zullen deze in de herdenkingshoek van Eddy gelegd worden.
- ⇒ Er is een vzw opgericht ter nagedachtenis van Eddy. De vzw zal instaan voor financiële en materiële steun aan Jenny en de kinderen. Voor meer informatie kan je terecht bij Christophe Jacobs.
- ⇒ Er is afgesproken om iedere tweede zondag van maart een herdenkingsdag te organiseren voor alle personeelsleden en hun gezin en voor de familie van Eddy. Meer informatie hierover volgt nog.

Enkele anekdotes – gedachten van collega's over Eddy

Ik was nog maar pas in Bilzen, toen ik op één van mijn eerste TPI-beurten in de kazerne te Tongeren een oefening met Eddy moest doen. Het was de bedoeling dat ik een 'moeilijke klant' speelde, die aan een tafel zat en niet wilde meegaan met de politie.

Ik had me voorgenomen stevig weerstand te bieden en absoluut niet mee te gaan. Ik greep me vast aan de tafel. Uiteindelijk heeft de actie maar enkele seconden geduurd want door stevig ingrijpen van Eddy lag ik binnen de kortste keren op de grond met zowel Eddy als de tafel bovenop mij. Ik had nooit verwacht dat er zoveel kracht en geweld in die korte armpjes van den Eddy zaten ...

Peter Cornelis, Lokale Recherche

De nacht voor het gebeuren had ik nachtdienst en gaf ik 's morgens Eddy een hand en zei ik tegen hem: "hopelijk ga je een rustigere voormiddag hebben dan onze nacht ..."

Anderhalf uur later bellen collega's mij uit mijn bed met de melding dat Eddy er niet meer is. Ik was aan de grond genageld en zei "dat kan niet, ik heb Eddy vanmorgen nog een hand gegeven". Deze laatste handdruk zal ik nooit meer vergeten en is in mijn geheugen geprint voor de rest van mijn leven.

Telkens als ik hieraan terugdenk, krijg ik opnieuw tranen in mijn ogen.

Gert Vos, Verkeersdienst

Eddy vervangen kan ik niet ... doch de leemte die hij heeft achtergelaten mee helpen opvullen ... dat wel!

Ik heb Eddy niet goed gekend, doch hij was wel altijd ergens in mijn gezichtsveld. Als collega en als mens. Zijn engagement en inzet voor de Vriendenkring typeren de persoon "Eddy". Met mijn voornemens me voor onze Vriendenkring in te zetten hoop ik anderen te sensibiliseren dit ook te doen.

Met dank!

Raymond Collings, Verkeersdienst

Hoe de naam Prospërke gekozen werd ...

Het vinden van een naam voor onze nieuwe "stichting" kwam even snel als uit onverwachte hoek. In het café stond onder een glazen stulp een beeldje van het Manneken pis van Brussel, getooid in het uniform van de toenmalige rijkswacht. Een collega rijkswachter welk regelmatig het café bezocht en ook te vriend was aan de eerste steenleggers van de vereniging begroette dit manneke steeds symbolisch met de woorden "Hoi Prospërke"! Deze collega was Eddy Strijckers welke later ook deel zou uitmaken van het bestuur als secretaris. De naam van de stichting zou dus worden "Prosperke". Later bleek echter dat er reeds een vereniging bestond met deze naam en daarom werd de naam omgevormd tot "*Zorgenkind Prosperke*"

Prospërke

Eddy was voor mij de collega die altijd goed gezind was. Niet alleen op de ontspannen momenten was hij beleefd en vriendelijk maar ook tijdens de moeilijkere gesprekken en de stresserende tussenkomsten. Ik waardeer enorm dat Eddy steeds dezelfde Eddy was. Of hij nu als organisator van de jaarlijkse fietstocht voor Prospërke kwam vragen of ze konden rekenen op motorrijders van ons korps of als hij als vakbondsafgevaardigde een bepaalde toestand kwam aanklagen, hij was steeds "waarachtig". Ook tijdens een tuchtverdediging was de toon van het gesprek steeds collegiaal en zelfs vriendschappelijk, in de zin van zonder omwegen zeggen waar het om gaat en respect hebben voor mekaars visie en standpunt.

Ik mis de dagelijkse joviale begroeting en de plaagstoten als we aan dezelfde tafel belandden om 's middags onze boterhammen op te eten.

Dirk Claes, Korpschef

Gedachtenis

Wanneer ik denk aan mensen die rondom mij leven, dan voel ik vreugde en verdriet.

Als 'k aan de doden denk, dan voel ik even een diepe rust, en anders niet

(Toon Hermans)

Burgerlijk ereteken voor daden van moed, zelfopoffering of menslievendheid

Burgerlijk Ereteken voor daden van moed, zelfopoffering of menslievendheid

De minister van Binnenlandse Zaken heeft de eere mevrouw Johanna Vliegen te melden dat, bij besluit van 16 maart 2010 de Koning het Burgerlijk Kruis 1ste klasse ingesteld bij koninklijk besluit van 21 juli 1867, postuum verleend heeft ter beloning van verheven daden van moed, zelfopoffering of menslievendheid aan wijlen de heer Eduard Strijckers, inspecteur van politie.

Koninkrijk België

Burgerlijk Ereteken

voor daden van moed, zelfopoffering of menslievendheid

DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN

heeft de eere

mevrouw Johanna **VLIENEN** te melden dat, bij besluit van 16 maart 2010 de Koning het Burgerlijk Kruis 1ste klasse ingesteld bij koninklijk besluit van 21 juli 1867, postuum verleend heeft ter beloning van verheven daden van moed, zelfopoffering of menslievendheid aan wijlen de heer **Eduard STRIJCKERS**, inspecteur van politie.

Annemie TURTELBOOM

Een overzichtje van Eddy's loopbaan:

1973: Eddy start bij de Rijkswacht te Wilrijk, 2e mobiele groep van de rijkswacht

Hier werd hij enkele keren afgedeeld naar de Belgische kust

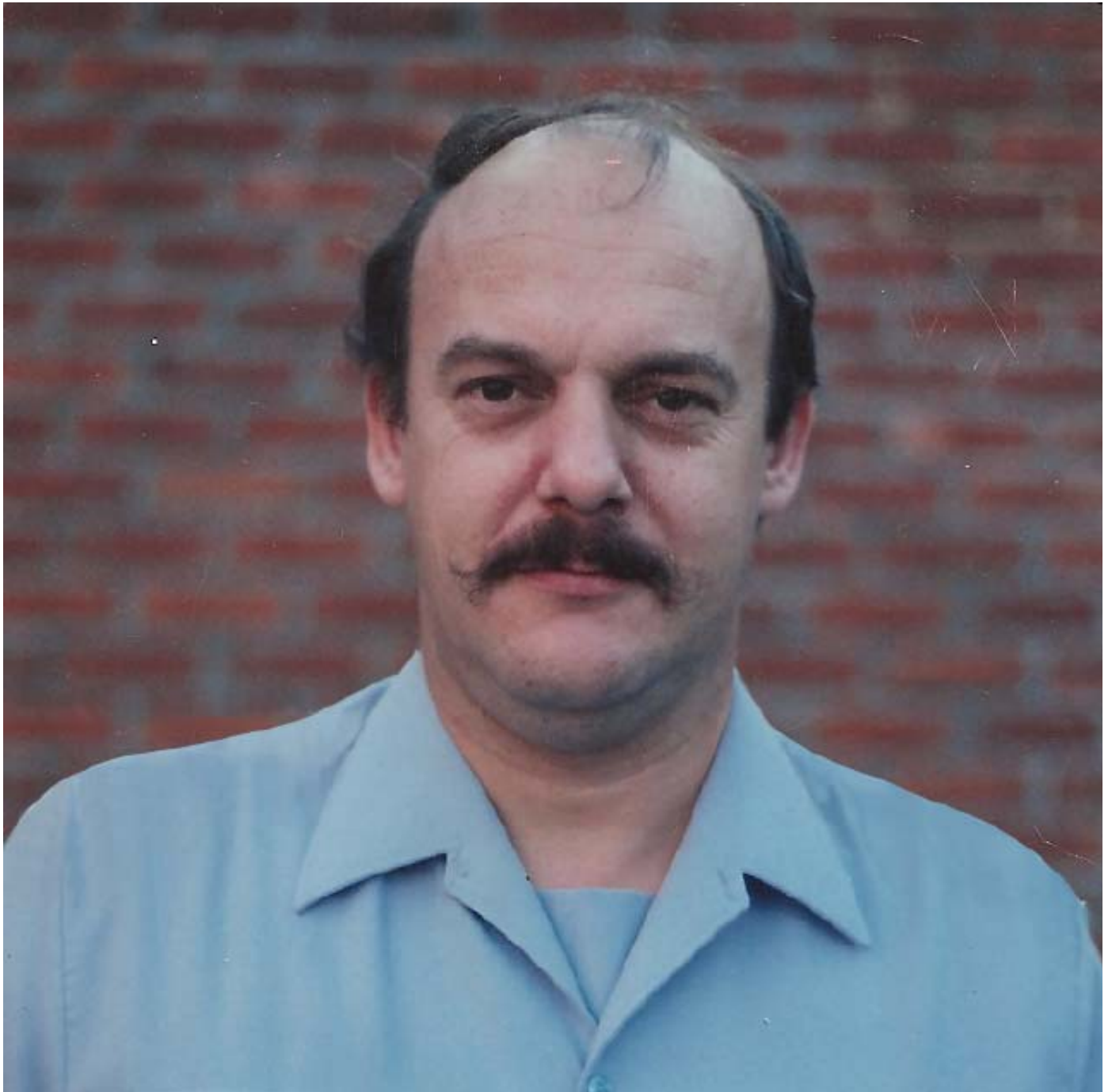
1976: Eddy start zijn loopbaan bij de brigade in Herderen

2001: Sinds 2001 maakt Eddy deel uit van de interventiedienst van de politiezone Bilzen-Hoeselt-Riemst

Uitvaart Eddy

Op zaterdag 20.03.2010 vond de begrafenis van Eddy plaats in de kerk van Sint-Lutgart te Tongeren.

In Memoriam

Eddy Strijckers

°02.03.1955 – †14.03.2010